

i 1847, er det mig be kendt, at Dyrctidstillæg virkelig blev udbetalt i flere Tilfælde, hvor det ligesom var ærgerligt, at Staten skulde yde en saadan Hjælp til Folk, som tilbeels endog vare meget formuende, men som tilfældigviis havde en saa ringe Indtægt fra Statens Side, at de maatte gaae ind under Bestemmelserne for Dyrctidstillæg, og Enhver kan da ogsaa nok vide, hvorledes dette Tillæg blev anvendt. Naar for det Fjerde Menige og Underclasserne af Landmilitæretaten ere udelukkede, saa er Grunden dertil strax tilføjet i Lovforslaget, nemlig, at der paa anden Maade er draget Omsorg for dem. Der er nemlig deels i det Finantslovsforslag for næste Aar, som er forelagt, og deels i et Tillægsbevillingsforslag, som jeg i disse Dage skal have den Ære at indbringe her i Thinget, gjort Forslag til en Forøgelse af Underclassernes Bespiisningstillæg i hele Monarchiet paa samme Maade, som der allerede deelsviis er fastsat, hvilket ogsaa fandt Sted i 1847. Endelig ere ogsaa de i Island, Færøerne og Colonierne bosatte Bestillingsmænd udelukkede, hvilket ogsaa er i Overensstemmelse med hvad der fandt Sted i 1847. § 5 indeholder Regler for Lønningstillæggets Udbetalingstid og til hvem det skal betales i Tilfælde af, at Vacance indtræder under Sagens Bearbejdelse. Det er fremdeles fastsat, at Opgjørelsen for hver især af de forskjellige Bestyrelsesgrene skal forelægges Finantsministeren til Prøvelse, inden nogen Anvitsning efter Loven tør finde Sted, for paa denne Maade, saa meget som muligt, at sikke sig imod Feiltagelser ved Lovens Anvendelse. Der er ogsaa bestemt, af hvilken Række Tillæget skal udredes, og jeg troer, at den Regel, der i denne Henseende er anført, vil findes stemmende med Forholdets Natur. Ligeledes er der i § 6 optagen en Bestemmelse, som ogsaa fandt Anvendelse i 1847, nemlig, at, forsaavidt Noget allerede i Anledning af Dyrctiden maatte være tilstaaet en Understøttelse af de forskjellige Ministeriers Understøttelsesklasser, saa skal denne komme til Afkortning i det Dyrctidstillæg, som efter nærværende Lov anvises.

Naar der spørges om det finantstille Resultat af Loven, saa er jeg endnu ikke istand

til at forelægge detaillerede Beregninger derover. Der vil nemlig medgaae længere Tid, inden man kan affatte dem med fuldstændig Paalidelighed, og det Arbejde, der vil være forbundet dermed, vil være saa stort, at det ikke er ønskeligt at stride dertil, førend man nogenlunde veed, om de Regler, fra hvilke Regjeringen er gaaet ud, ville blive tagne til Følge eller ikke, da ellers det hele Arbejde maa gjøres om igjen. Tager jeg Hensyn til den Erfaring, som haves fra 1847, saa troer jeg, at det finantstille Resultat omtrent kan betegnes saaledes: I 1847 udgjorde de Understøttelser, som bleve udbetalte til Bestillingsmænd udenfor Landmilitæretaten, 196,000 Rbd., og det var efter Regler, som, efter hvad jeg har tilladt mig at oplyse, gif noget videre end nærværende Forslag. Jeg troer derfor, at man kan antage, at nærværende Forslag ikke vil medføre en større Udgift for hele Staten end omtrent 150,000 Rbd., hvoraf jo ikke Alt vil falde paa Kongeriget Danmark, og heller ikke Alt paa Statskassen, men Endeel vil falde paa separate Fonds. Medens Sagen bearbejdes her i Rigsdagen, er det forøvrigt min Mening at søge en nøiere Opgjørelse tilveiebragt, navnlig for de civile Administrationsgrene Bedkommende, som sortere under Finantsministeriet, hvilket allerede deelsviis er skeet.

Formanden: Lovudkastet har jeg modtaget fra den høitærede Finantsminister, og Exemplarer af det vilde blive omdeelte paa De Herrers Pladser. Jeg gaaer derefter over til det 2det Nummer paa Dagsordenen, og skal give Ordet til den ærede Rigsdagsmand for Maribo Amts 4de Valgfreds (Monrad), som vil indbringe et Lovforslag om Indfødsret.

Monrad: Den Mand, som efter Lovforslaget skulde have Indfødsret, er født i Bergen 1822; hans Fader var dansk af Fødsel og blev, efter at have taget theologisk Attestats ved Kjøbenhavns Universitet, Kjøbmand i Bergen, men kjøbte allerede, inden Sønnen blev født, en Gaard i Danmark, hvor denne Sidste kom ned, da han var 1½ Aar, og tilbragte Tiden indtil 1832, da han igjen kom til Norge, hvor han forblev indtil 1842, da han vendte tilbage til Kjøbenhavn,